

Зродились ми великої години

Зродились ми великої години,
З пожеж війни, із полум'я вогнів,
Плекав нас біль по втраті України,
Кормив нас гнів і злість на ворогів.
І ми йдемо у бою життєвому,
Тверді, міцні, незламні мов граніт,
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець — той здобуває світ.
Не хочемо ні слави ні заплати.
Заплата нам — це радість в боротьбі!
Солодше нам у бою умирати,
Як жити в путах, мов німі раби.
Доволі нам руїни і незгоди,
Не сміє брат на брата йти у бій!
Під синьо-жовтим прапором свободи
З'єднаєм весь великий нарід свій.
Велику правду — для усіх єдину,
Наш гордий клич народів несе!
Вітчизні ти будь вірний до загину,
Нам Україна вище понад усе!
Веде нас в бій борців упавших слава.
Для нас закон найвищий — то наказ:
«Соборна Українська держава —
Вільна й міцна, від Сяну по Кавказ»

Пісня буде Поміж Нас - Володимир Івасюк

Пролягла дорога від твоїх воріт
До моїх воріт, як струна.
То ж чому згубився твій самотній слід,
Знаю я одна, я одна...

Зимна осінь ще стежки листям не накрила,
Бо до тебе навесні я повернусь, мила
Мої руки ти візьмеш знову в свої руки.
Й не розквітне поміж нас жовтий квіт розлуки.
Не ховай очей блакитний промінь,
Заспівай мені в останній раз.
Пісню ту візьму собі на спомин,
Пісня буде поміж нас.
Бо твій голос, бо твій голос — щедра повінь.
Ти, мов колос, зелен колос, нею повен.
Жовтий лист спаде і виросте зелений,
А ти в пісні будеш завжди біля мене.

Як зійдуть сніги із гір потоками,
Ой глибокими, навесні.
Забринить дорога та неспокоєм,
Вдалині тобі, вдалені.

Зимна осінь ще стежки листям не накрила,
Бо до тебе навесні я повернусь, мила.
Твої руки я візьму знов у свої руки.
Й не розквітне поміж нас жовтий квіт розлуки.
Не ховай очей блакитний промінь,
Заспівай мені в останній раз.
Пісню ту візьму собі на спомин,
Пісня буде поміж нас.
Бо твій голос, бо твій голос — щедра повінь.
Ти, мов колос, зелен колос, нею повен.
Жовтий лист спаде і виросте зелений,
А ти в пісні будеш завжди біля мене.

ВІА "Візерунки шляхів" - Весна і Ти

Линуть мрії в журавлинім леті,
Сум і радість носять по планеті.
Безмірно сумна, приходить весна
Без тебе.

Щастя порівнять тебе з весною,
Щастя хоч хвилину будь з тобою,
Невже ж ця блакить, як мить, пролетить
Журбою.

Вірю, що згинуть негоди й невдачі,
Тихий твій смуток геть пролетить.
Хочу в очах твоїх знову побачить,
Золото сонця і неба блакить.

Щастя порівнять тебе з весною,
Щастя хоч хвилину будь з тобою,
Невже ж ця блакить, як мить, пролетить
Журбою.

Вірю, що згинуть негоди й невдачі,
Тихий твій смуток геть пролетить.
Хочу в очах твоїх знову побачить,
Золото сонця і неба блакить.

Буде ніч закохано спадати,
Кольорові сні на землю слати,
І щастя твоє всі ріки залле
Весною.

Сонце низенько, вечір близенько

Сонце низенько, вечір близенько |
Спішу до тебе, моє серденько! | (2)

Спішу до тебе, та й не застану...

Спішу до тебе, та й не застану. |
Вийду на гору, та й плакати стану. | (2)

Голуб, голубчик, голуб сизенький...

Голуб, голубчик, голуб сизенький, |
Скажи, голубчик, де мій миленький. | (2)

А твій миленький там за рікою...

А твій миленький там за рікою, |
Склонив головку, стоїть з другою. | (2)

А як дівчина про це почула...

А як дівчина про це почула, |
Лягла на землю, на вік заснула. | (2)

Ой, біжить милий мостом дліньким...

Ой, біжить милий мостом дліньким, |
Накрив милую платком біленьким. | (2)

Вставай, милая, довольню спати, |
Як ми гуляли, будем гуляти... | (2)

Не встану, милий, гуляй з другою...

Не встану, милий, гуляй з другою, |
Бо моє серце вже під землею.

Намалюй мені ніч

Я до тебе прийду, через гори і доли,
Тільки ти не розпитуй мене, не хвилюй,
Намалюй мені ніч, коли падають зорі,
Намалюй, я прошу, намалюй
Намалюй мені ніч, коли падають зорі,
Намалюй, я прошу, намалюй,
Намалюй, я прошу, намалюй.

Намалюй мені ніч, що зве і шепоче,
Найпалкіші слова, найдивніші слова,
В гама барв піднеси славу темної ночі
Що навколо зірки розсіва...

Ну а сам ти який?
Вечір, день а чи ранок?
Що на серці - чи промінь, чи ніч,
Намалюй мені ніч, коли зорі багряні,
Вирушають у путь, щоб згоріть.
Намалюй мені ніч, коли зорі багряні,
Вирушають у путь, щоб згоріть,
Вирушають у путь, щоб згоріть.

Запроси мене у сни свої

Йдуть літа – то не біда,
Тільки іноді шкода,
Що в мереживі доріг
Я знайти тебе не встиг.

Приспів:

Запроси мене у сни свої,
В ті, що досі не збулись.
Запроси мене у сни свої,
В ті, що збудуться колись,
В ті, що збудуться колись.
Запроси мене у сни свої,
Хоч на мить, та запроси...
Запроси мене у сни свої,
Тугу в серці погаси,
Тугу в серці погаси.

Сніг на скронях – не печаль,
Та не раз проймає жаль,
Що я в плині днів не зміг
Розтопить в душі твій сніг.

Приспів(2):

Запроси мене у сни свої,
В ті, що досі не збулись.
Запроси мене у сни свої,

В ті, що збудуться колись,
В ті, що збудуться колись.
Запроси мене у сни свої,
Хоч на мить, та запроси...
Запроси мене у сни свої,
Тугу в серці погаси,
Тугу в серці погаси.

Лента за Лентою

Вже вечір вечоріє, повстанське серце б'є,
А лента набої поспішно подає.

Приспів:

Ах, лента за лентою – набої подавай,
Український повстанче, в бою не відступай!
Ах, лента за лентою – набої подавай,
Український повстанче, в бою не відступай!
А ворог атакує і претється щосил,
Юнак-кулеметник їх вправно косив.

Приспів

Як сонце сходило, втомлений юнак,
Упав він ранений, упав він навznak.

Приспів

До нього санітарка поспішно іде,
В обличчя вдивляєсь, його пізнає.

Приспів

Він в неї вдивляєсь, пече в грудях рана,
Біля кулемета дівчина молода.

Приспів

А ворог атакує, в останній момент –
Наново заграв вже затихлий кулемет.

Приспів 2 рази

Ах, лента за лентою – набої подавай,
Вкраїнський повстанче, в бою не відступай!
Ах, лента за лентою – набої подавай,
Вкраїнський повстанче, в бою не відступай!
А ворог атакує і преться щосил,
Юнак-кулеметник їх вправно косив.

Леся - Krutъ

Я буду крізь сльози сміятись
Серед лиха співати, співати пісні
Без надії таки сподіватись
Буду жити! Геть думи, думи сумні!
Гетьте, думи, ви, хмари осінні!
Тож тепера весна золота!
Чи то так у жалю, у голосінні
Проминуть молодії літа?
Ні, я хочу крізь сльози сміятись
Серед лиха співати пісні
Без надії таки сподіватись
Жити хочу! Геть думи сумні!
Я на вбогім, сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки
Буду сіять квітки на морозі
Буду лить на них сльози гіркі
І від тих сліз гарячих розтане

Та кора льодова міцна

Може, квіти зійдуть — і настане

Ще й для мене весела весна!

Я буду крізь сльози сміятись

Серед лиха співати, співати пісні

Без надії таки сподіватись

Буду жити! Геть думи, думи сумні!

Так я буду крізь сльози сміятись

Серед лиха співати, співати пісні

Без надії таки сподіватись

Буду жити! Геть думи, думи сумні!

Ой у лузі Червона Калина

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Марширують наші добровольці у кривавий тан
Визволяти братів-українців з ворожих кайдан.
А ми наших братів-українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Не хилися, червона калино, маєш білий цвіт.
Не журися, славно Україно, маєш вільний рід.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Гей, у полі ярої пшениці золотистий лан,
Розпочали стрільці українські з ворогами тан!
А ми тую ярую пшеницю ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
Та й прославить по всій Україні січових стрільців.
А ми тую стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Тарас Петриненко - Україна

Дороги іншої не треба
Поки зорить Чумацький Шлях
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках
Мені не можна не любити
Тобі не можна не цвісти
Лиш доти варто в світі жити
Поки живеш і квітнеш ти
Україно, Україно
Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг
Поки кохаєм до нестями
Іще не скоро наш кінець
Ще, може, нашими серцями
Розпалим тисячі сердець
Ще свічка наша не згоріла

Ще наша молодість при нас

А те, чи варте наше діло

То скажуть люди й скаже час

Україно, Україно

Після далечі доріг

Вірне серце твого сина

Я кладу тобі до ніг

Україно, Україно

Після далечі доріг

Вірне серце твого сина

Я кладу тобі до ніг

Україно, Україно

Після далечі доріг

Вірне серце твого сина

Я кладу тобі до ніг

Тобі до ніг

